

Особливості кристалічної структури і спектрально-люмінесцентні властивості складних оксидних систем $Y_3Al_5O_{12}:Ce^{3+}/Lu_2O_3$ і $Lu_3Al_5O_{12}:Ce^{3+}/Lu_2O_3$ досліджені методами дифракції нейтронів та оптичної спектроскопії. Обговорено вплив введеного оксиду на структурні і люмінесцентні властивості цих систем, який носить складний характер, і залежить не тільки від формування стійкої дефектної структури граната та дифузії іонів Ce³⁺ з матриці в оксид, а й від взаємодії оксиду з матрицею, що відбувається з утворенням нових фаз.

Ключові слова: дифракція нейтронів, люмінофори, люмінесценція, кристалічна структура, довжина міжатомного зв'язку.

1. Вступ

Розвиток методів і технологій синтезу матеріалів – люмінофорів є важливими завданнями сучасної фізики конденсованого стану та матеріалознавства [1]. Найбільш перспективним і широко вивченим матеріалом для лазерної та фотолюмінісцентної техніки є кристалічні люмінофори на основі алюмоітрієвих Y₃Al₅O₁₂ (YAG) і алюмолютецієвих Lu₃Al₅O₁₂ (LuAG) гранатів [2, 3]. Алюмоітрієві гранати YAG, активовані іонами Ce³⁺, мають широкі перспективи для виробництва світловипромінюючих діодів (СВД) білого кольору свічення [3, 4]. В той самий час люмінофори на основі алюмолютецієвого граната, що характеризується високою гальмівної здатністю для рентгенівського випромінювання, знаходять широке застосування як оптичні конвертори в детекторах

© С.О. САМОЙЛЕНКО, Е.В. ТРЕТЯК, С.Е. КІЧАНОВ, Г.П. ШЕВЧЕНКО, Е.В. ФРОЛОВА, Д.П. КОЗЛЕНКО, Л.А. БУЛАВІН, Г.Е. МАЛАШКЕВИЧ, Б.Н. САВЕНКО, 2014

іонізуючих випромінювань для рентгенівської та позитронно-емісійної томографії та у фізиці високих енергій [5]. На сьогодні актуальним завданням є отримання СВД з теплим білим кольором свічення, що вимагає зміщення смуги свічення люмінофора у жовто-червону область спектра. Як найбільш простий варіант вирішення такого завдання розглядається одночасне використання декількох видів іонів-активатора, що дозволяють отримувати додаткову смугу люмінесценції в червоній області спектра. Альтернативним варіантом є вплив на кристалографічне оточення іона-активатора [6,7] у структурі граната, наприклад, формуванням складних оксидних систем гранат/оксид.

Одним з найбільш привабливих методів для вирішення даного завдання є залучення методів колоїдної хімії [8,9], що дозволяють отримувати матеріали, які характеризуються високою гомогенністю в розподілі оптично активних іонів [10], більш простим їх введенням в кристалічну матрицю [11], а головне – можливістю формування складних композитних систем з контрольованим перерозпо-

ISSN 2071-0194. Укр. фіз. журн. 2014. Т. 59, № 9

ділом іонів-активаторів між компонентами [12,13]. Було встановлено, що введення Lu₂O₃ як додаткового компонента при колоїдно-хімічному синтезі Y₃Al₅O₁₂:Ce³⁺ дозволяє змістити максимум смуги його люмінесценції в червону область спектра до $\lambda_{\rm max} \sim 590$ нм [14], а в роботі [11] показано, що для композитів Lu₃Al₅O₁₂:Ce³⁺+Lu₂O₃ у вигляді оптично прозорої кераміки спостерігається збільшення інтенсивності люмінесценції і зміщення її смуги в довгохвильову область.

В даній роботі представлені результати детального дослідження методом нейтронної дифракції кристалічної структури складних оксидних систем $Y_3Al_5O_{12}:Ce^{3+}/Lu_2O_3$ і $Lu_3Al_5O_{12}:Ce^{3+}/Lu_2O_3$ для визначення можливих механізмів формування їх оптичних властивостей. Підкреслимо, що у разі вивчення складних оксидних з'єднань нейтронографія є найбільш інформативним методом, що дозволяє вивчати атомну структуру кристалів, які містять легкі елементи, а зокрема, кисень. Як відомо, за допомогою рентгенографії такий аналіз зробити практично неможливо.

2. Експеримент

Зразки кристалічних люмінофорів $Y_3Al_5O_{12}$: Ce^{3+}/Lu_2O_3 і $Lu_3Al_5O_{12}$: Ce^{3+}/Lu_2O_3 були отримані за допомогою колоїдно-хімічного методу, докладний опис якого представлено в роботах [11, 12, 15]. У даній серії експериментів використовували зразки $Y_3Al_5O_{12}$: Ce^{3+}/Lu_2O_3 та $Lu_3Al_5O_{12}$: Ce^{3+}/Lu_2O_3 , що містили 0, 10 і 30 мас.% Lu_2O_3 .

Спектри фотолюмінесценції вимірювали при кімнатній температурі на спектрофлуориметрі СДЛ-2. Довжина хвилі збудження люмінесценції в експерименті становила $\lambda_{\rm exc} = 440$ нм. Отримані спектри коректувалися на спектральну чутливість системи реєстрації.

Експерименти з дифракції нейтронів проводилися на спектрометрі ДН-12 [16] імпульсного реактора ІБР-2 в Лабораторії нейтронної фізики ім. І.М. Франка Об'єднаного Інституту ядерних досліджень (м. Дубна, Росія). Дифракційні спектри були отримані для кута розсіяння $2\theta = 90^{\circ}$. Для даного кута розсіяння роздільна здатність дифрактометра на довжині хвилі =2 Å становила $\Delta d/d = 0.02$. Характерний час вимірювання одного спектра – 1 година. Об'єм досліджуваних зразків становив $V \sim 50$ мм³. Аналіз дифракційних

ISSN 2071-0194. Укр. фіз. журн. 2014. Т. 59, № 9

Рис. 1. Спектри люмінесценції мультикомпонентних люмінофорів $Y_3Al_5O_{12}$: Ce³⁺/Lu₂O₃ (ліворуч) і Lu₃Al₅O₁₂: Ce³⁺/Lu₂O₃ (праворуч) для різних концентрацій оксиду Lu₂O₃

даних проводився методом Рітвельда [17] за допомогою програм VMRIA [18].

3. Результати та їх обговорення

На рис. 1 наведено спектри люмінесценції $Y_3Al_5O_{12}:Ce^{3+}/Lu_2O_3$ i $Lu_3Al_5O_{12}:Ce^{3+}/Lu_2O_3$. Аналіз рис. 1 показує, що при додаванні Lu₂O₃ до $Y_3Al_5O_{12}:Ce^{3+}/Lu_2O_3$ спостерігається зсув максимуму смуги люмінесценції в червону область (~580 нм) та суттєве збільшення інтенсивності при збільшенні кількості Lu₂O₃. Для Lu₃Al₅O₁₂: Ce³⁺/Lu₂O₃ спектри люмінесценції характеризуються слабко вираженим дублетом з максимумами при $\lambda_{\rm max} \sim 510$ і 550 нм [19]. Явного зсуву положення максимумів цього дублету залежно від концентрації Lu₂O₃ не спостерігається. Разом з тим має місце зміна відносної інтенсивності максимумів дублету. Зазначимо, що у випадку зразка ${\rm Lu}_{3}{\rm Al}_{5}{\rm O}_{12}{\rm :}{\rm Ce}^{3+}$ (0 мас.% ${\rm Lu}_{2}{\rm O}_{3})$ є більш високою інтенсивність довгохвильової складової, а для зразків $Lu_3Al_5O_{12}:Ce^{3+}/Lu_2O_3$ інтенсивнішою є короткохвильова складова. Крім того, інтенсивність люмінесценції при додаванні Lu₂O₃ зменшується. Найбільше зменшення (в ~4 рази) спостерігається у випадку зразка LuAG:Ce+10% Lu₂O₃. При збільшенні концентрації Lu₂O₃ до 30% спостерігається незначне зростання інтегральної інтенсивності люмінесценції, але при тому вона залишається значно меншою, ніж для $Lu_3Al_5O_{12}:Ce^{3+}$ (0 мас.% Lu_2O_3). Спостережувана зміна оптичних властивостей досліджуваних систем, яка зумовлена введенням оксиду лютецію,

Рис. 2. Нейтронні дифракційні спектри $Y_3Al_5O_{12}:Ce^{3+}/Lu_2O_3$. Концентрація доданого оксиду Lu_2O_3 становить 0, 10 і 30 мас.%. Представлені експериментальні точки та обчислений за методом Рітвельда профіль спектра. Справа наведена збільшена частина нейтронного спектра $Y_3Al_5O_{12}:Ce^{3+}/Lu_2O_3$ для концентрації Lu_2O_3 30 мас.%. Стрілками позначені додаткові рефлекси від утвореної в процесі синтезу кристалічної фази Y_{3-x} $Lu_xAl_5O_{12}:Ce^{3+}$

Рис. 3. Нейтронні дифракційні спектри для мультикомпонентних люмінофорів $Lu_3Al_5O_{12}$: Ce^{3+}/Lu_2O_3 з концентраціями введеного Lu_2O_3 0, 10 і 30 мас.%. Представлені експериментальні точки та обчислений за методом Рітвельда профіль. Символом "b" позначений рефлекс від матеріалу контейнера зразка – алюмінію. Символом "Lu" – позначений слабкий пік від кристалічної фази Lu_2O_3

може свідчити про викривлення локального кристалографічного оточення іона активатора [20].

На рис. 2 і 3 наведені нейтронні дифракційні спектри систем $Y_3Al_5O_{12}{:}{\rm Ce}^{3+}/{\rm Lu}_2O_3$ і ${\rm Lu}_3Al_5O_{12}{:}{\rm Ce}^{3+}/{\rm Lu}_2O_3$, відповідно. На нейтронних дифракційних спектрах ${\rm Lu}_3Al_5O_{12}{:}{\rm Ce}^{3+}/{\rm Lu}_2O_3$ з максимальним вмістом ${\rm Lu}_2O_3$ присутній

дифракційний максимум $d_{hkl} \sim 1.9$ Å, який відноситься до найбільш інтенсивного відображення фази Lu₂O₃ з кубічною структурою (просторова група I2₁3). В спектрах $Y_3Al_5O_{12}$:Ce³⁺/Lu₂O₃ спостерігається поява слабоінтенсивного плеча при дифракційному піку на $d_{hkl} \sim 2.0$ Å, яке може відповідати найбільш інтенсивному рефлексу сформованої в процесі синтезу фази $(Y_{3-x}Lu_x)Al_5O_{12}$, що утворилась в результаті взаємодії компонентів системи Y₃Al₅O₁₂:Ce³⁺ та Lu₂O₃ [12, 13]. Обробка нейтронних дифракційних даних здійснювалася за допомогою структурної моделі для гранатових з'єднань: кубічна симетрія з просторовою групою Ia3d [12,21], в якій атоми Y і Lu знаходяться в кристалографічних позиціях -24 (c) (1/8, 0, 1/4), атоми алюмінію розташовані в двох нееквівалентних положеннях Al1 – 16 (a) (0, 0, 0) i Al2 – 24 (d) (3/8,0, 1/4), а атоми кисню знаходяться в позиціях – 96 (h) (x, y, z). Кубічна структура гранатів характеризується трьома типами нееквівалентного кисневого оточення: складного додекаедричного навколо атомів У або Lu, октаедричного і тетраедричного для атомів алюмінію Al1 і Al2 [12]. З аналізу дифракційних даних нами були отримані структурні параметри і міжатомні довжини зв'язків для $Y_{3}Al_{5}O_{12}{:}Ce^{3+}/Lu_{2}O_{3}\ i\ Lu_{3}Al_{5}O_{12}{:}Ce^{3+}/Lu_{2}O_{3}.$

На рис. 4 наведено залежності відносних довжин зв'язку Al–O для тетраедричного і октаедричного кисневого оточення алюмінію. Аналіз рис. 4 показує, що при збільшенні кількості Lu_2O_3 , незалежно від системи, спостерігається помітне зростання довжини зв'язку Al–O в октаедричному кисневому оточенні. Це можна пояснити формуванням стійкої дефектної структури в оксидній підґратці досліджуваних люмінофорів, які були отримані колоїдно-хімічним методом [10, 12]. Така дефектна структура повинна характеризуватися наявністю кисневих вакансій і антиструктурних дефектів [Lu(Y)³⁺Al] (катіони Lu(Y)³⁺ в позиціях катіонів Al³⁺), а також їх асоціатами [22, 23].

При додаванні Lu₂O₃ до Y₃Al₅O₁₂:Ce³⁺ спостерігається незначне збільшення більшого міжатомного зв'язку Y–O1 і зменшення зв'язку Y–O2. Для Lu₃Al₅O₁₂:Ce³⁺ при збільшенні концентрації Lu₂O₃ також спостерігається зростання більшої міжатомної відстані Lu–O1 і зменшення зв'язку Lu–O2. Це вказує на анізотропний характер зміни об'єму кисневого додекаедра навколо атомів Y і Lu (рис. 5). Анізотропний характер зміни киснево-

ISSN 2071-0194. Укр. фіз. журн. 2014. Т. 59, № 9

го додекаедра навколо Y або Lu повинен приводити до змін кристалографічного оточення оптичноактивного іона Ce³⁺ і, відповідно, до перерозподілу інтенсивності люмінесценції між двома каналами релаксації ${}^5D_1 \rightarrow {}^2F_{5/2}$ і ${}^5D_1 \rightarrow {}^2F_{7/2}$ (див. рис. 1).

Отримані експериментальні дані дозволяють проаналізувати механізм формування оптичних властивостей в складних оксидних системах $Lu_3Al_5O_{12}:Ce^{3+}/Lu_2O_3$ і $Y_3Al_5O_{12}:Ce^{3+}/Lu_2O_3$, що отримані колоїдно-хімічним методом синтезу. Встановлено, що в обох системах $Y_3Al_5O_{12}:Ce^{3+}/Lu_2O_3$ і $Lu_3Al_5O_{12}:Ce^{3+}/Lu_2O_3$ відбувається формування стійкої дефектної області. Це підтверджується зміною всіх структурних характеристик досліджених люмінофорів після введення оксиду лютецію. Зокрема, спостерігається зміна довжин зв'язків Al–O для кисневого октаедра в бік її збільшення, що може вказувати на значне зростання кількості антиструктурних дефектів $[Lu(Y)^{3+}Al]$.

Зазначимо, що крім наявності процесів, які пов'язані з розсіюванням енергії на дефектах кристалічної ґратки, зменшення інтенсивності люмінесценції при додаванні Lu₂O₃ до Lu₃Al₅O₁₂:Ce³⁺ можна пояснити також дифузією іонів церію з матриці Lu₃Al₅O₁₂:Ce³⁺ в Lu₂O₃, що супроводжується зменшенням їх концентрації в LuAG: Се³⁺, і як наслідок, зменшенням інтегральної інтенсивності люмінесценції, оскільки Ce³⁺ в Lu₂O₃ не люмінесцує [24]. При введенні Lu₂O₃ в Y₃Al₅O₁₂:Ce³⁺ також відбувається перерозподіл іонів Се³⁺ в системі, проте він відбувається не між фазою Y₃Al₅O₁₂:Ce³⁺ і Lu₂O₃, а між утвореними додатковими фазами $Y_{3-x}Lu_xAl_5O_{12}$ та / або $Lu_3Al_5O_{12}$, (див. рис. 3), в яких іон Ce^{3+} має добру люмінесценцію. При цьому внаслідок зміни складу матриці спостерігається зсув максимуму люмінесценції Ce³⁺ в довгохвильову область, що і спостерігається у випадку Lu₃Al₅O₁₂:Ce³⁺. Таким чином, можна вважати, що це і є однією з причин такого різного впливу Lu₂O₃ на спектральнолюмінесцентні властивості $Y_3Al_5O_{12}:Ce^{3+}/Lu_2O_3$ і $Lu_3Al_5O_{12}:Ce^{3+}/Lu_2O_3.$

Зауважимо, що при розгляді оптичних властивостей люмінесцентних систем на основі системи гранат – Lu₂O₃ необхідно враховувати також процеси дифузії іонів церію з початкової фази граната в утворенні нових фаз, в яких іон-активатор може перебувати в оптично активному або неактивно-

ISSN 2071-0194. Укр. фіз. журн. 2014. Т. 59, № 9

Рис. 4. Залежність відносної зміни довжини зв'язку Al–O в октаедричному і тетраедричному кисневому оточеннях у структурі $Y_3Al_5O_{12}:Ce^{3+}/Lu_2O_3$ (праворуч) і $Lu_3Al_5O_{12}:Ce^{3+}/Lu_2O_3$ (праворуч) залежно від концентрації Lu_2O_3 . Довжини зв'язку пронормовані на величини довжин зв'язків для недопованих з'єднань $Y_3Al_5O_{12}:Ce^{3+}$ і $Lu_3Al_5O_{12}:Ce^{3+}$. Суцільні лінії – лінійна апроксимація експериментальних даних

Puc.5. Залежність довжини зв'язку Y–O1 і Y–O2 для $\rm Y_3Al_5O_{12}:Ce^{3+}/Lu_2O_3$ та Lu–O1 і Lu–O2 для Lu_3Al_5O_{12}: Ce^{3+}/Lu_2O_3 від концентрації введеного Lu_2O_3. Суцільні лінії – лінійна апроксимація експериментальних даних

му стані. Крім того, їх оптичні властивості значною мірою залежатимуть від концентрації іонаактиватора в матриці граната.

4. Висновки

У роботі досліджено структурний аспект формування оптичних властивостей складних оксидних систем $Y_3Al_5O_{12}:Ce^{3+}/Lu_2O_3$ і $Lu_3Al_5O_{12}:Ce^{3+}/Lu_2O_3$, отриманих за допомогою колоїднохімічного методу. Встановлено, що в досліджуваних системах у кисневій підґратці даних люмінофорів формується стійка дефектна структура, що підтверджується змінами структурних параметрів цих люмінофорів після введення оксиду лютецію. В люмінофорі Y₃Al₅O₁₂:Ce³⁺/Lu₂O₃ із збільшенням концентрації Lu₂O₃ спостерігається значне зростання інтенсивності люмінесценції, в той час, як для $Lu_3Al_5O_{12}:Ce^{3+}/Lu_2O_3$ за таких самих умов спостерігається зменшення люмінесценції. Така відмінність, на нашу думку, може бути пояснена перерозподілом іонів церію між фазами, сформованими в процесі синтезу, в яких Ce³⁺ може випромінювати: $Y_{3-x}Lu_xAl_5O_{12}$ в $Y_3Al_5O_{12}$: Ce³⁺/Lu₂O₃, що дає внесок у загальний спектр люмінесценції, а може знаходиться в невипромінюючому стані: Lu_2O_3 в $Lu_3Al_5O_{12}$:Ce³⁺/ Lu_2O_3 , і тоді спостерігається в експерименті подавлення люмінесценції.

- 1. H. Chandler, Mater. Sci. Eng. R 49, 113 (2005).
- M.Globus, B.Grinyov, and J.K. Kim, *Inorganic Scintillators for Modern and Traditional Applications* (Institute for Single Crystals Publ. House, Kharkiv, 2005).
- A. Lempicki, J. Wojtowicz, and C. Brecher, in Wide-Gap Luminescent Materials: Theory and Applications, edited by S.R. Rotman (Kluwer, Norwell, MA, 1997), p. 235.
- T. Tamura, T. Setomoto, and T. Taguchi, J. Luminesc. 1180, 87 (2000).
- M. Globus, B. Grinyov, M. Ratner *et al.*, IEEE Trans. Nucl. Sci, **51**, 1297 (2004).
- 6. M. Nazarov, Moldav. J. Phys. Sci. 4, 3 (2005).
- R. Hansel, S. Allison, and G. Walker, J. Mater. Sci. 45, 146 (2010).
- 8. J.M. Nedelec, J. Nanomater. 2007, 36392 (2007).
- Proceedings of the International Symposium on Soft Chemistry Routes to New Materials, Nantes, France, September 1993, edited by J. Rouxel, M. Tournoux, and R. Brec (Trans Tech Publ., 1994).
- E.V. Frolova and M.I. Ivanovskaya, in *Thesis Book of Defect and Diffusion Forum, Annual Retrospective VII, Switzerland* (Trans. Tech. Publ., 2005), p. 143; p. 242.
- G.P. Shevchenko, E.V. Tretyak, M.V. Korzhik, and S.K. Rakhmanov, Dokl. Nats. Akad. Nauk Belarus 56, No. 6, 56 (2012).
- S.E. Kichanov, E.V. Frolova, G.P. Shevchenko *et al.*, Fiz. Tverd. Tela **55**, 813 (2013).
- S. Kichanov, E. Frolova, G. Shevchenko et al., in Abstracts of the International Conference on Neutron Scattering (ICNS-2013), Edinburgh, UK, 8–12 July 2013, p. 27.
- G.E. Malashkevich, G.P. Shevchenko, and M.V. Korzhik, Patent RU 2396302 C1. 10.08.2010, Bull No. 22.
- E.V. Frolova, M.I. Ivanovskaya, and H.K. Hlushonak, Opt. Mater. 28, 660 (2006).
- D.P. Kozlenko, B.N. Savenko, V.P. Glazkov, and V.A. Somenkov, Neutron News 16, No. 3, 13 (2005).

- 17. H.M. Rietveld, J. Appl. Crystallogr. 2, 65 (1969).
- V.B. Zlokazov and V.V. Chernyshev, J. Appl. Cryst. 25, 447 (1992).
- A.G. Petrosyan, V.F. Popova, V.V. Gusarov *et al.*, J. Cryst. Growth **293**, 74 (2006).
- 20. P.J. Dorenbos, J. Luminesc. **91**, 155 (2000).
- 21. S.Z. Geller, Z. Kristallogr. **125**, 1 (1967).
- V.V. Laguta, A.M. Slipenyuk, M.D. Glinchuk *et al.*, Radiat. Meas. **42**, 835 (2007).
- Y. Zorenko, J.A. Mares, P. Prusa *et al.*, Radiat. Meas. 45, 389 (2010).
- 24. M. Nikl, A.Yoshikawa, A. Vedda. and T. Fukuda, J. Cryst. Growth **292**, 416 (2006). Одержано 08.04.14

С.А. Самойленко, Е.В. Третьяк,

С.Е. Кичанов, Г.П. Шевченко, Е.В. Фролова,

Д.П. Козленко, Л.А. Булавин,

Г.Е. Малашкевич, Б.Н. Савенко

НЕЙТРОННЫЕ И ОПТИЧЕСКИЕ ИССЛЕДОВАНИЯ МНОГОКОМПОНЕНТНЫХ КРИСТАЛЛИЧЕСКИХ ЛЮМИНОФОРОВ $\rm Y_3Al_5O_{12}:Ce^{3+}/Lu_2O_3$ И $\rm Lu_3Al_5O_{12}:Ce^{3+}/Lu_2O_3$

Резюме

Особенности кристаллической структуры и спектральнолюминесцентные свойства сложнооксидных систем $Y_3Al_5O_{12}:Ce^{3+}/Lu_2O_3$ и Lu_3Al_5O_{12}:Ce^{3+}/Lu_2O_3 исследованы методами нейтронной дифракции и оптической спектроскопии. Обсуждается влияние вводимого оксида на структурные и люминесцентные свойства этих систем, которое носит сложный характер и зависит не только от формирования устойчивой дефектной структуры граната и диффузии ионов Ce³⁺ из матрицы в оксид, но и от взаимодействия оксида с матрицей, что происходит с образованием новых фаз.

S.O. Samoilenko, E.V. Tretyak, S.E. Kichanov,

G.P. Shevchenko, E.V. Frolova, D.P. Kozlenko, L.A. Bulavin, G.E. Malashkevich, B.N. Savenko

NEUTRON AND OPTICAL RESEARCHES OF MULTICOMPONENT CRYSTALLINE $Y_3Al_5O_{12}:Ce^{3+}/Lu_2O_3$ AND $Lu_3Al_5O_{12}:Ce^{3+}/Lu_2O_3$ LUMINOPHORS

S u m m a r y

Peculiarities in the crystal structure and spectral-luminescent properties of compound oxide systems $Y_3Al_5O_{12}:Ce^{3+}/Lu_2O_3$ and $Lu_3Al_5O_{12}:Ce^{3+}/Lu_2O_3$ are studied using the neutron diffraction and optical spectroscopy methods. The influence of the introduced oxide on the structural and luminescent properties of those systems is shown to have a complicated character depending not only on the formation of a stable defect garnet structure and the diffusion of Ce^{3+} ions from the matrix into the oxide, but also on the interaction between the oxide and the matrix, which gives rise to the formation of new phases.

ISSN 2071-0194. Укр. фіз. журн. 2014. Т. 59, № 9